

Χρήστος Τσιγαρίδας - (πρώην μέλος της οργάνωση ΕΛΑ - Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας)

-Ταυτοποίηση μάρτυρα-

Πρόεδρος: Ορκίζεστε στην τιμή και την συνείδησή σας για να πείτε την αλήθεια σε ότι ερωτηθείτε. Σας έχουν καλέσει ως μάρτυρα οι κύριοι κατηγορούμενοι, αλλά και για τους ίδιους και την οργάνωση την οποία έχουν...

Χ.Τ: Εγώ εδώ είμαι μάρτυρας γιατί με κάλεσαν ο Κ. Γουρνάς, η Π. Ρούπα και ο Ν. Μαζιώτης. Βασικά ήρθα εδώ ως μάρτυρας γιατί πιστεύω πως η δράση του Ε.Α είναι νομιμοποιημένη κοινωνικά και πολιτικά.

Αυτό που θα ήθελα να πω αρχικά είναι για την κατάσταση που ζούμε σήμερα. Υπάρχουν, όπως γνωρίζετε, 1.200.000 επίσημα άνεργοι, περίπου το 25%. Υπάρχουν όμως πραγματικά, όπως τουλάχιστον λέγεται περίπου 1,800,000 άνεργοι που είναι το 35%. Τι κάνουν αυτοί άνθρωποι; Γιατί πολλοί από αυτούς είναι και μακροχρόνια άνεργοι. Κάποιοι από αυτούς, από ότι ασφαλώς θα διαβάζετε στις εφημερίδες, μην μπορώντας να θρέψουν τις οικογένειες τους και βρισκόμενοι σε ένα αδιέξοδο, αυτοκτονούν. Κάποιοι στα λίγα συσσίτια που υπάρχουν, αξιοπρεπείς οικογένειες, κατέφυγαν εκεί. Κάποιοι και πιθανώς δεν θα το πιστεύετε, αλλά αληθεύει, ένα μεγάλο ποσοστό, ψάχνουν τα σκουπίδια για να φάνε. Μπορεί να σας φανεί υπερβολικό αυτό που λέω, αλλά σας διαβεβαιώνω πως είναι η πραγματικότητα. Και κάποιοι αναγκάζονται να μεταναστεύσουν, να φύγουν δηλαδή από την Ελλάδα για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Και η οικογένεια τους λαμβάνει κάποια χρήματα από κει που μεταναστεύουν για να δουλέψουν.

Τώρα οι περισσότεροι από αυτούς είναι νέοι άνθρωποι. Εγώ ήμουν σε ένα νησί που έχει περίπου 18000 κατοίκους και από ότι μου έλεγαν πάνω από 4000 νέοι έχουν μεταναστεύσει. Το νησί αυτό έχει ερημώσει, νομίζω και η Ελλάδα πια με την μετανάστευση είναι μια χώρα που έχει ερημώσει, είναι μια χώρα, η οποία είναι πια γερασμένη, είναι φτωχή χώρα.

Όπως ξέρετε, γιατί ασφαλώς θα παρακολουθείτε ειδήσεις, το κράτος πρόνοιας έχει καταργηθεί. Ιδιωτικοποιήθηκε η υγεία και η παιδεία και επανήλθαμε σε εκείνα τα χρόνια της δικιάς μου φοίτησης, στο πολυτεχνείο εννοώ, όπου μόνο οι πλούσιοι μπορούσαν να σπουδάσουν. Τα χρήματα που χρειαζόντουσαν για να μπορέσει ένας φοιτητής να τελειώσει τον χρόνο ήταν τόσα πολλά που σε κάποιους ήταν αδύνατο. Ήταν γύρω στις 3500 δρχ τον χρόνο. Για να καταλάβετε, η μητέρα μου έπαιρνε πολεμική σύνταξη, γιατί ο πατέρας μου σκοτώθηκε στον πόλεμο, 300 δρχ τον μήνα. Δηλαδή είχε ένα συνολικό εισόδημα το χρόνο 3600 δρχ, ενώ για να περάσω τον χρόνο μου χρειαζόμουν 3500 δρχ περίπου. Αυτό μου ήταν τελείως αδύνατο να το αντιμετωπίσω και ευτυχώς επειδή ήμουν καλός μαθητής, πέρασα με μεγάλη βαθμολογία και το πολυτεχνείο προέβλεπε κάποιες υποτροφίες, όπως να μην πληρώνω την εγγραφή που ήταν 1000δρχ και διάφορα άλλα έξοδα. Πληρωνόντουσαν οι καθηγητές τότε, γίνανε πάμπλουτοι να καταλάβετε, από κάθε φοιτητή και κάθε εξέταση έπαιρναν 50 δρχ, 150 φοιτητές λογαριάστε τι εισέπραττε ο κάθε καθηγητής.

Ξέρουμε πως βάζουν όλο και καινούριους φόρους. Κόβουν από τους μισθούς και τις συντάξεις. Λένε κάθε φορά πως αυτά τα μέτρα είναι τα τελευταία, μέχρι να έρθουν τα επόμενα μέτρα και να γίνουν αυτά προτελευταία και τα επόμενα τελευταία κ.ο.κ.

Το ίδιο βέβαια συμβαίνει και σήμερα. Τι κάνουν; Ουσιαστικά ξεζουμίζουν τους εργαζόμενους και τους προλετάριους. Οι πλούσιοι προνόησαν και έβγαλαν τα λεφτά τους έξω. Έλεγαν τα νέα ότι 54000 εμβάσματα βρήκαν από τις τράπεζες που είναι, ας υποθέσουμε, αυτά που νόμιμα έβγαλαν από την Ελλάδα. Φυσικά έχουν την υποχρέωση να πληρώσουν φόρους για αυτά. Πιθανώς να γίνει και πιθανώς όχι. Αυτά όλα περίπου είναι 25 δισεκατομμύρια, αλλά είναι ένα πάρα πολύ μικρό ποσοστό των χρημάτων που έβγαλαν έξω. Περίπου υπολογίζονται σε 200δισ εκατομμύρια τα οποία αν έμεναν εδώ θα άλλαζαν πράγματι την ιστορία αυτής της χώρας. Τι κάνουν αυτοί που έβγαλαν τα λεφτά τους; Περιμένουν σαν άρπαγες να έρθει εκείνη η στιγμή που η Ελλάδα πιθανώς θα

χρεοκοπήσει, κάποιος νόμος θα γίνει που θα τους συγχωρήσει για αυτήν την ιστορία ή που θα τους παρακαλέσει να φέρουν τα λεφτά τους μέσα για την ανάπτυξη και θα αρπάξουν και αυτοί το μερίδιο που τους αναλογεί από τις εξευτελιστικές τιμές της εκποίησης των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας μας.

Μην νομίζετε ότι είναι κάτι καινούριο αυτό. Θα σας θυμίσω, σε όσους είναι τουλάχιστον πιο ηλικιωμένοι από τους δικαστές, τις προβληματικές επιχειρήσεις παλιότερα, επί εποχής Παπανδρέου μάλιστα αυτό έγινε. Τι έκαναν οι κύριοι εργοστασιάρχες; Άφησαν απλήρωτους τους εργαζόμενους, άφησαν απλήρωτο το ΙΚΑ, άφησαν απλήρωτους τους φόρους, έβγαλαν τα λεφτά τους έξω και περίμεναν κάτι να γίνει. Έγινε αυτό, χάρισε το κράτος όλα αυτά τα οφειλόμενα ποσά και βέβαια με έμμεσους τρόπους οι εργοστασιάρχες ή το ιδιωτικό κεφάλαιο ας πούμε ξαναπήρε αυτά τα εργοστάσια στο χέρι.

Εμείς εδώ ζήσαμε διάφορα μεγάλα σκάνδαλα. Υποκλοπές, Πακιστανούς, Βατοπέδι, Siemens, τα δομημένα, έχει αναφερθεί από προηγούμενο μάρτυρα, κάτι ξέρει ο κ. Εισαγγελέας. Αυτά λοιπόν όλα τα σκάνδαλα με τη βοήθεια των βουλευτών αλλά και της δικαιοσύνης έχουν ή ξεχαστεί ή παραγραφεί ή δεν θα δικαστούν ποτέ οι ένοχοι για αυτά τα σκάνδαλα. Μας λένε λοιπόν ότι η κρίση θα περάσει. Στην αρχή το 2012, μετά το 2104, το 2016 πάμε στο 2020. Ε, λοιπόν η κρίση δεν θα περάσει. Δεν χρειάζεται κανείς να είναι οικονομολόγος για να δει και με απλές μαθηματικές πράξεις ότι δεν είναι δυνατόν να περάσει η κρίση. Τι κάθονται λοιπόν αυτοί; Τι θέλουν και είναι εκεί πέρα, κυβερνώντες; Θέλουν να ξεζουμίσουν και να πάρουν και την τελευταία ρανίδα αίματος του εργαζόμενου λαού, του προλεταρίου.

Ποιοι τους βοηθάνε σε αυτήν την ιστορία; Τα ΜΜΕ καταρχήν από άποψη αποπροσανατολισμού που δίνουν μια πλαστή πραγματικότητα. Ειδήσεις που είναι μόνο φοβικές. Επαναλαμβανόμενες ιστορίες οι οποίες φαίνεται ότι κάτι κάνουν. Δηλαδή βρήκαν 340 τυφλούς, ασήμαντα ποσά αυτά, μπροστά στη ρεμούλα και στην απομύζηση του εργαζόμενου λαού. Ασήμαντα. Θα πληρώσουν αυτοί δεν είναι θέμα, θα τιμωρηθούν. Αλλά δεν έχουν καμία σχέση με το προβαλλόμενο από τα ΜΜΕ, να βλέπετε η λύση εδώ είναι, τους πιάσαμε, πιάνουν και μερικούς άλλους, πιάνουν και μας δείχνουν με χειροπέδες κάποιους που χρωστάνε 50,000 – 100,000 ευρώ, ασήμαντα πράγματα. Δεν ξέρω και τι γίνονται αυτοί. 99% πιστεύω ότι αυτούς που έπιασαν, τους βάλανε μέσα, τους έγγραψαν οι εφημερίδες, έτσι για προπαγάνδα, και μετά προφανώς τους ξαναέβγαλαν έξω.

Φυσικά συνένοχοι σε αυτή την ιστορία είναι και οι δικαστικές αρχές, γιατί με τις διάφορες αποφάσεις τους στην πραγματικότητα απάλλαζαν όλους αυτούς που είναι υπεύθυνοι για αυτά τα σκάνδαλα.

Τώρα οι ιθύνοντες το κράτος, το καθεστώς έχει επίγνωση ότι αυτή η εξαπάτηση δεν μπορεί να κρατήσει πάρα πολύ. Κάποια στιγμή ο εργαζόμενος λαός κάτω από την πίεση μιας πραγματικότητας θα βγει ξανά στους δρόμους πιο αποφασισμένος, πιο προετοιμασμένος και πιστεύω θα τρέψει σε φυγή τους πραιτοριανούς του καθεστώτος.

Ας πούμε και μια όχι πολιτική σκέψη. Θα ήταν πολύ να φανταστώ ότι αυτά τα πλήθη που θα βγουν έξω στα σίγουρα, θα κάψουν αυτό που 500.000 εργαζόμενοι φωνάζουν «Να κάψουμε – συγγνώμη για την έκφραση – το μπουρδέλο την Βουλή» και θα κρεμάσουν και 1-2-3 λαμόγια στο Σύνταγμα. Δεν είναι εφικτό κάτι τέτοιο σε αυτή την φάση. Πιθανώς πιστεύω ότι κάποια στιγμή θα έρθει η τιμωρία αυτών των ανθρώπων που φτάσανε την χώρα μας, τους εργαζόμενους, τους προλεταριους σε αυτήν την εξαθλίωση. Πραγματική εξαθλίωση.

Τώρα ο κ. Δένδιας που είναι Υπουργός Προστασίας του Πολίτη έχει γνώση τι γίνεται και το τι έγινε. Και έχοντας επίγνωση τι έγινε στις 12 Φλεβάρη φέτος, φαντάζομαι θα ξέρετε ή μάλλον δεν θα ξέρετε γιατί τα ΜΜΕ έδωσαν ψεύτικα στοιχεία. Στις 12/2 μια μεγάλη ομάδα αγωνιστών, αυτούς που αποκαλείτε κουκουλοφόρους και ταραξίες απώθησε τους πραιτοριανούς. Αυτό δεν είναι σημαντικό. Αυτό που είναι σημαντικό είναι ότι ο κόσμος κατάλαβε ποιοι είναι οι σύμμαχοί τους, τοποθετήθηκε πίσω από αυτούς τους αγωνιστές, τους διευκόλυνε, μαζεύοντας πέτρες και πετρούλες και μάρμαρα και τους τα έδινε, άνοιγε δρόμο και τους προέτρεπε να κάψουν αυτά τα χρυσοβόρα

καταστήματα, με τα 15.000 ευρώ ενοίκια, που απευθύνονται σε μια περιορισμένη κλίμακα αγοραστών. Αυτή λοιπόν η επίγνωση τον έκανε να δηλώσει τον κ. Δένδια: «Δεν έχουν μεγάλη χρησιμότητα πια τα δηλητηριώδη και θανατηφόρα χημικά που πετάμε. Θα κρατήσουμε λίγα, αλλά είμαστε προετοιμασμένοι με καινούρια μέσα για να αντιμετωπίσουμε τον εχθρό λαό.» Ποια είναι αυτά τα καινούρια μέσα; Οι αύρες που πετάνε νερό και το οποίο επίσης είναι επικίνδυνο και μπορεί να χτυπήσει άσχημα ένας άνθρωπος. Πλαστικές σφαίρες που παραγγέλανε δεν ξέρω πόσες εκατοντάδες – χιλιάδες και από ότι είπε ο ίδιος έχει ετοιμάσει και ένα ειδικό σώμα, καινούριο ειδικό σώμα, αρματωμένο με ειδικά εργαλεία, πράγματα κλπ το οποίο θα σε αναμονή να χρησιμοποιηθεί όταν τα πράγματα δεν πάνε καλά. Το οποίο για μένα σημαίνει ότι θα χρησιμοποιηθούν και αληθινές σφαίρες.

Η βαρβαρότητα εξακολουθεί να σαρώνει απ' άκρη σ' άκρη όλο τον κόσμο και η αντίσταση σ' αυτή με όλα τα μέσα κατά την γνώμη μου είναι το ζητούμενο του καιρού μας.

Ο Ε.Α και τα μελή του αφουγκράστηκαν την εσωτερική τους πυξίδα και την ακολούθησαν, ξέροντας πως θα έρθουν αντιμέτωποι με το κατεστημένο. Η δράση τους ξεκίνησε όπως καλά γνωρίζετε το 2003 και είναι ένα φωτεινό παράδειγμα, που επιβεβαιώνει ότι ο δρόμος προς την ελευθερία είναι γεμάτος με αγώνες και θυσίες.

Είπα στην αρχή ότι θεωρώ ότι η δράση του Ε.Α είναι νομιμοποιημένη κοινωνικά και πολιτικά.

Για αυτό και θα μου επιτρέψετε να εξετάσω μία μια τις ενέργειες, να πω κάποια στοιχεία δικά μου αν θέλετε, αν και οι προκηρύξεις του Ε.Α είναι και αναλυτικές, αλλά και διαθέτουν πλούσια στοιχεία υπερασπιστικά της κάθε ενέργειας.

Κοιτάμε λοιπόν κάποια στοιχεία για να αποδείξω για κάθε ενέργεια γιατί είναι νομιμοποιημένη κοινωνικά και πολιτικά.

Ας δούμε καταρχήν την ενέργεια της ρίψης της ρουκέτα στην αμερικανική πρεσβεία. Πιστεύω ότι όλοι οι Έλληνες αγκάλιασαν και ζητωκραύγασαν αυτή την ενέργεια. Για αυτό και πιστεύω ότι το δικαστήριο σας συμπεριφέρθηκε με γαλατική ευγένεια «στους συμμάχους», δεν έκανε δεκτό κανένα αίτημα των κατηγορούμενων, οι οποίοι έτσι κι αλλιώς από το βούλευμα βαρύνονται με κατηγορίες – όσον αφορά αυτήν την ενέργεια – της πρόκλησης κινδύνου σε ανθρώπους. Και επειδή είμαι σε όλες τις συνεδριάσεις εδώ, ίσως δεν το παρατηρήσατε αλλά είμαι, θελήσατε να τελειώνει στα γρήγορα αυτή η ιστορία, της έρευνας δηλαδή όσον αφορά αυτήν την ενέργεια. Δεν θέλω να μακρηγορήσω ούτε να σας πείσω για τον ρόλο των Αμερικάνων στην νεώτερη ιστορία της Ελλάδας, αλλά έχω να σας υπενθυμίσω δύο γεγονότα. Καταρχήν είναι υπεύθυνοι για την 7χρονη δικτατορία. Κατά δεύτερον είναι υπεύθυνοι για την Κυπριακή τραγωδία. 20000 όπως ξέρετε αγνοούμενοι, ένα κομμάτι του νησιού κυριαρχείται από μια ξένη χώρα. Θα ήθελα, αν θυμάστε να μου πείτε, τι απέγινε η έρευνα για τον ρόλο της Αμερικής στην Κυπριακή τραγωδία. Ο Εθνικός μας ηγέτης κ. Καραμανλής αποφάσισε να κλείσει και έκλεισε ο φάκελος και ποτέ δεν ερευνήθηκε η ανάμειξη του Αμερικάνικου παράγοντα σε αυτήν την Κυπριακή τραγωδία. Πιστεύω ότι πολιτικά αυτή η ενέργεια είναι νομιμοποιημένη και για αυτό θα περάσω στη δεύτερη.

Έγινε μια επίθεση, βομβιστική επίθεση, στο υπουργείο οικονομικών. Ποιος αμφιβάλλει ότι αυτό το υπουργείο και η διεύθυνση του είναι υπεύθυνο και υπόλογο για τους βασικούς συντελεστές της εξαθλίωσης του ελληνικού λαού. Φαντάζεστε οι άνεργοι, οι άνθρωποι που ζουν στα όρια της φτώχειας να είπαν «μα τώρα μπόμπες βάζουν;». Όχι δεν είπαν αυτό. Ένιωσαν έστω και μια μικρή ικανοποίηση που χτυπήθηκε ένα κάστρο του εχθρού, ότι υπάρχει αντίσταση και για αυτό πιστεύω ότι αυτή η ενέργεια είναι νομιμοποιημένη από κοινωνική άποψη.

Η επίθεση στο υπουργείο εργασίας. Οι εργαζόμενοι μέσα από αγώνες, θυσίες και αίμα είχαν κατακτήσει κάποια πράγματα, όσον αφορά τη ζωή τους, την εργασία τους, κάποια δικαιώματα. Αυτά τους τα πήραν πίσω τόσο γρήγορα που δεν μπορεί κανείς να το φανταστεί, πόσο γρήγορα τους τα πήραν όλα πίσω. Οι προλετάριοι, όσοι έχουν ακόμα δουλειά, εκβιάζονται. Να μειώσουν τους μισθούς τους, να μην πληρώνονται υπερωρίες, να απολύονται χωρίς αποζημιώσεις, να τους επιβάλλεται η μερική απασχόληση ανάλογα με τα συμφέροντα των αφεντικών. Βέβαια γίνανε

κάποιες, προσχηματικές θα έλεγα, συσκέψεις με τους κοινωνικούς εταίρους. Ποιοι είναι αυτοί; Είναι τα αφεντικά και η ξεπουλημένη ΓΣΕΕ. Θα ακούσατε ίσως ότι σε αυτή την κατάσταση και ενόψει των νέων μέτρων η ΓΣΕΕ κήρυξε γενική απεργία στις 13 Ιανουαρίου, 4 μήνες μετά. Θα σκεφτήκαν, ποιος ζει, ποιος πεθαίνει μέχρι τότε, θα δούμε τι θα γίνει, στο κάτω κάτω το ζητούμενο είναι να μην έχει κανένα αντίκτυπο, καμία πίεση στους κυβερνώντες. Για αυτό, για αυτούς τους λόγους που εν συντομία ανέφερα, πιστεύω ότι και αυτή η ενέργεια είναι νομιμοποιημένη κοινωνικά.

Επίθεση στο χρηματιστήριο. Η ανάλυση για το ρολό των χρηματιστηρίων σε όλο τον κόσμο και με ποια τρικ κλέβουν τα λεφτά των μικρό – επενδυτών. Στην προκήρυξη της για το χρηματιστήριο ο ΕΑ έχει μια ανάλυση που δείχνει αυτό που είπα. Δηλαδή πως τα λεφτά τα κλέβουν μέσα από μια προπαγάνδα από τους φτωχούς επενδυτές για να τα κερδίζουν οι πλούσιοι και διάφορα άλλα εγκληματικά και ληστικά ιδρύματα. Δεν ξέρω τώρα, αν ο απλός κόσμος διάβασε ή κατάλαβε την ανάλυση του Ε.Α. Παραμένει βέβαια σαν ένα κείμενο, ιστορικό, και πιθανώς κάποιοι κάποτε να θελήσουν να το διαβάσουν και να καταλάβουν τον μηχανισμό αυτό. Αυτό που είναι σίγουρο, είναι ότι οι Έλληνες θυμήθηκαν το 1999. Εκεί που τους κλέψανε πραγματικά όλα τα λεφτά τους τα λαμόγια, οι φούσκες και βέβαια οι πολιτικοί. Θα πρέπει να θυμίσω ότι ο κ. Σάλας, ο διευθυντής της τράπεζας Πειραιώς, μία μέρα πριν την κατάρρευση του χρηματιστηρίου, προέτρεψε τους Έλληνες να επενδύσουν στο χρηματιστήριο γιατί οι μονάδες θα έφταναν τις 7500. Δεν ήξερε τι γινόταν; Προφανώς και ήξερε. Απλά τους εξαπάτησε. Εξαπάτησε δηλαδή τον ελληνικό λαό. Χαθήκανε οικονομίες μιας ζωής, χάθηκαν σπίτια, καταστράφηκαν οικογένειες. Δεν τους ενδιέφερε. Τους ενδιέφεραν τα κέρδη. Για αυτό και πιστεύω ότι μόνο η ικανοποίηση που θα ένιωσαν αυτές οι εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι δηλώνει ότι αυτή η ενέργεια, σε επίπεδο τουλάχιστον κοινωνικό, ήταν νομιμοποιημένη.

Γίνανε διάφορες επιθέσεις σε τράπεζες. Οι τράπεζες είναι ληστρικές επιχειρήσεις. Έχετε ακούσει αυτό το ρητό θα έλεγα, ότι ένας κουκουλοφόρος μπορεί να μπει σε μια τράπεζα και να την ληστέψει, οι τράπεζες όμως είναι οι ληστές εκείνοι που σε όλον τον κόσμο και στην Ελλάδα φυσικά ληστεύουν τον κόσμο κανονικά. Θα πρέπει εδώ να σημειώσω, γιατί πολλά ακούγονται ότι δεν υπάρχουν ελληνικές τράπεζες. Η πλειοψηφία των μετοχών ανήκει σε Γάλλους, Άγγλους, Γερμανούς και Αμερικάνους. Επομένως αυτές οι τράπεζες, όχι μόνο τα οικονομικά συμφέροντα αυτών των μετόχων εξυπηρετούν, αλλά ακόμα και τα γεωπολιτικά τους σχέδια. Είναι υπεύθυνες γιατί αυτές έσπρωξαν τον κόσμο στον υπέρ-καταναλωτισμό που δημιούργησε τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Τι θέλετε κύριοι; «θέλετε να πάτε διακοπές; Εδώ είμαστε εμείς», «θέλετε να πληρώσετε τα έξοδα του παιδιού σας που σπουδάζει στο εξωτερικό και δεν έχετε; Εδώ είμαστε εμείς», «θέλετε ένα αυτοκίνητο; Εδώ είμαστε εμείς. Πάρτε και ένα καλό, δεν χρειάζεται να πάρετε κανένα φθηνό». «θέλετε σπίτι; Εμείς εδώ». Τι συνέβη, λοιπόν; Συνέβη να έχουν υποχρεώσεις απέναντι σε αυτές τις αγορές υπέρ-καταναλωτισμού ο κόσμος που δεν καλυπτόντουσαν ούτε από το σύνολο των εισοδημάτων τους. Ήρθαν καπάκι να τους πούνε «Τι θέλετε να πληρώσετε τα χρέη σας; Εδώ είμαστε εμείς πάλι». Σήμερα τους τα πήραν όλα. Τους πήραν τα σπίτια και τους παίρνουν τα σπίτια ακόμα, τους πήραν τα αμάξια - προφανώς και εξακολουθούν να είναι χρεωμένοι. Εμφανίζεται λοιπόν η κυβέρνηση και λέει να κάνουμε μια ρύθμιση να ανακουφίσουμε αυτούς που πήραν τα δάνεια κλπ. Καταλαβαίνουν ότι ο κόσμος δεν έχει να πληρώσει και σου λέει να κάνουμε κάτι μπας και αρπάξουμε κάτι. Αφού δεν έχει να πληρώσει πως θα πληρώσει; Αλλά μπορεί σου λέει κάποιοι να παρασυρθούν και να πουν αφού και τα λοιπά να σφίξουμε ακόμα το ζωνάρι να μην μας πάρουν το σπίτι. Τους δώσανε για την περίφημη ανακεφαλαίωση των τραπεζών δεκάδες δισεκατομμύρια για να τα σπρώξουν υποτίθεται στην αγορά να ανακουφιστεί ο κόσμος, να μπορέσει να αναζωογονηθεί το εμπόριο, οι ιδιωτικές επιχειρήσεις και μέσα από όλα αυτά να πάρουνε τους φόρους τους και τα ΦΠΑ τους κλπ. Ε, λοιπόν τίποτα δεν πήγε στην αγορά. Όλα πήγαν στο εξωτερικό στις θυγατρικές τους βιτρίνες. Το ίδιο θα γίνει και τώρα. Θα πάρουν δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμές για να ανακεφαλαίωση υποτίθεται, για στήριξη των τραπεζών, των ελληνικών - μέσα σε εισαγωγικά –τραπεζών και αυτά θα τα κάνουν όπως νομίζουν. Πιστεύω ότι θα στείλουν και αυτά στο εξωτερικό. Αυτό έχει ξανασυμβεί, ακριβώς γιατί δεν υπάρχουν ελληνικές

τράπεζες. Μιλάμε για πολύ παλιά, όταν φέρανε τους ανθρώπους το 1922 από τη Μικρά Ασία που τους δώσανε κάτι χωράφια εκεί πέρα, άγονα πάνω στη Μακεδονία, αλλά δεν είχανε ούτε εργαλεία, ούτε σπόρο, ούτε τίποτα. Δεν μπορούσαν δηλαδή να καλλιεργήσουν και ζήτησαν να τους δώσει δάνειο η Εθνική Τράπεζα. Δεν τους έδωσε τίποτα. Τους χρέωσε μια άλλη τράπεζα με υπέρογκα ποσά και φυσικά δουλεύανε σαν σκλάβοι για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν αυτή την ιστορία. Αντίθετα η Εθνική Τράπεζα έδωσε τόνους χρυσών λυρών στη Γιουγκοσλαβία γιατί θεωρούσε ότι εκεί πέρα είναι πιο προσοδοφόρα τα λεφτά της. Κάρτες ανανέωσης, τοκογλυφικοί τόκοι 18% συν τα έξοδα εγγραφής. Πού να μπορέσει ο κοσμάκης να πληρώσει έστω κι αυτά τα λίγα, αν ήταν λίγα. Καμία περίπτωση. Τελευταία έχουν κάνει και την εξής τρομερή ιστορία. Ανάθεσαν σε ιδιωτικές εταιρίες να πιέζουν με ιταμό τρόπο τους ανθρώπους που χρωστάνε κάποια λεφτά. Πολλά λεφτά; Όχι μέχρι και 30 ευρώ, μου έχει συμβεί εμένα. Χρώσταγα 30 ευρώ και με πήραν 20 τηλέφωνα. Με ιταμό τρόπο, να πληρώσω τα 30 ευρώ. Και βέβαια αυτό το κάνουν σε όλους. Και μπορεί εγώ να άντεξα ψυχολογικά σε αυτήν την πίεση. Πιστεύω όμως ότι άνθρωποι που είχαν συνηθίσει λόγω της δουλειάς τους, λόγω μιας οικογενειακής κατάστασης που είχαν, να είναι συνεπείς απέναντι στα χρέη τους και σήμερα δεν έχουν να πληρώσουν ούτε τα 30 ευρώ, καταλαβαίνετε τι ψυχολογικό καταναγκασμό και πίεση δέχονται αυτοί οι άνθρωποι από ιδιωτικές εταιρίες. Για όλα αυτά τα παραπάνω που είπα πιστεύω ότι και αυτές οι ενέργειες στις τράπεζες είναι νομιμοποιημένες κοινωνικά.

Τώρα θα αναφερθώ σε ένα θέμα που είναι δύσκολο και για εσάς και για μένα υπό την έννοια των εξηγήσεων. Υπάρχουν επιθέσεις σε λεωφορεία που μεταφέρουν τα ΜΑΤ, επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα και επιθέσεις σε φρουρούς κτιρίων του κράτους. Καταρχήν πρέπει να σημειώσω για να καταλάβουμε ότι αυτά τα ειδικά σώματα είναι εκείνα που ανέβασαν το επίπεδο της σύγκρουσης. Επιτίθεντο στους διαδηλωτές και τους έπνιγαν στα δακρυγόνα. Με λύσσα και χωρίς λόγο, αναίτια, χωρίς πρόκληση, έσπαγαν τα κεφάλια των διαδηλωτών, άγριο ξύλο. Υπάρχει ένα ειδικό σώμα, Δέλτα, το οποίο και η τηλεόραση το έδειξε, έπεφταν με τις μηχανές τους, επίτηδες, επάνω, δολοφονικά στους διαδηλωτές μήπως και μπορέσουν και σκοτώσουν και κανέναν. Τώρα η συνήθης δικαιολογία, θα έλεγα για τους εκατό και πάνω νεκρούς από πυροβολισμούς αστυνομικών, είναι «ο εξοστρακισμός της σφαίρας», «με σκούνηξε και δεν κατάλαβα πως εκτυρσοκρότησε το όπλο μου», «μου πέταξε μια πέτρα και εγώ του έριξα», «νόμιζα είναι αθίγγανος για αυτό τον πυροβόλησα», φανταστείτε να είναι λαθρομετανάστης θα τον πυροβόλούσαν 3 φορές και όχι μια που πυροβόλησαν τον τσιγγάνο. Και βέβαια αυτό που είναι τραγικό για την δικαιοσύνη σας είναι ότι κανένας από αυτούς που οδηγήθηκαν στα δικαστήρια δεν καταδικάστηκε. Εκτός από κάποιες προκλητικές αποφάσεις, οι οποίες αθώωναν από τον πρώτο βαθμό όλους αυτούς, προκλητικές αποφάσεις. Έτσι κι αλλιώς στο δεύτερο βαθμό κατεβάζουν τις ποινές 10 χρόνων, 15 χρόνων των πρωτόδικων δικαστηρίων σε ποινές που εξαγοράζονταν.

Έχω εδώ ένα κατάλογο, από κάποια λίγα που συνέλεξα Δεν θα πιστέψετε πόσα 15χρονα έχουν σκοτώσει, πόσα 17χρονα και πόσα 18χρονα. Και δεν θα πιστέψετε ότι οι περισσότεροι από αυτούς αθώωθηκαν.

Τον Νοέμβριο του 1980 δολοφονούνται από άγριο ξυλοδαρμό κατά τη διάρκεια πορείας η Σταματίνα Κανελλοπούλου και ο Ιάκωβος Κουμής.

Τον Αύγουστο του 1985 πυροβολούν και σκοτώνουν μια Αμερικανίδα, δημοσιογράφος νομίζω είναι, μετά την άρνησή της σε έλεγχο στο αυτοκίνητό της.

Τον Νοέμβριο του 1985 πυροβολεί ο Μελίστας μέσα από την κλούβα ένα 15χρονο, τον Μιχάλης Καλτεζά. Στο Εφετείο της Αθήνας με προκλητικό σκεπτικό αθώνει τον δράστη.

Τον Φεβρουάριο του 1986, ο 17χρονος Μανώλης Κανδανολέων, που επέβαινε σε αυτοκίνητο ως συνοδηγός, πυροβολήθηκε στο κεφάλι από τρεις αστυνομικούς. Αθώοι και αυτοί.

Τον Μάρτιο του 1990 στην Πρέβεζα ο αστυφύλακας Γρηγόρης Σπυράκος πυροβόλησε και σκότωσε τον 15χρονο μαθητή – τον 15χρονο μαθητή - Δημήτρη Κίκερη. Και δεν μπορείτε να το φανταστείτε, αθώωθηκε σε πρώτο βαθμό. Ο οποίος ήταν κλεισμένος σε μια τουαλέτα και

πυροβόλησαν απ' έξω, ξέροντας ότι είναι μέσα το παιδί και το σκότωσαν.

Τον Οκτωβρίου 1993 στην Πύλο αστυνομικοί θεωρούν ότι δυο πολίτες κινούνται ύποπτα και όπως είπε ο αστυφύλακας Γ. Καράμπελας παραπάτησε και άθελά του τράβηξε τη σκανδάλη. Η σφαίρα κατέληξε στο κρανίο του 33χρονου Αναστάσιου Κωσταράκη, ο οποίος ξεψυχά επί τόπου. Πρωτόδικα καταδικάζεται σε φυλακή τριών ετών για αυτήν την ιστορία και στο Εφετείο η ποινή του μειώνεται.

Τον Απρίλιο του 1993 ο αρχιφύλακας Ηλίας Σταματόπουλος σκοτώνει εν ψυχρώ τον 25άχρονο σερβιτόρο Γιάννη Τζίτζη γιατί όπως λέει και αυτός παραπάτησε και άθελά του τράβηξε τη σκανδάλη.

Τον Ιανουάριο του 1994 ο αστυνομικός Ευάγγελος Λαγογιάννης σκοτώνει με 4 σφαίρες τον 28χρονο μουσικό Θεοδωρή Γιάκα, γιατί δεν σταμάτησε για εξακρίβωση στοιχείων. Στο Εφετείο καταδικάστηκε για πλημμέλημα.

Τον Ιανουάριο του 1996 σε αστυνομική επιχείρηση-σκούπα σκοτώνουν ένα Αλβανό, αλλά αυτό ... παραγράφεται. μπορεί να του έδωσαν και κανένα παράσημο.

Το ίδιο συμβαίνει και το 1996 όταν ο αγροφύλακας Αθ. Μάτος σκοτώνει τον 20χρονο Φαντίλ Ναμπούζι για δύο καρπούζια που πήγε να κλέψει. Αθώος και αυτός. Όχι μόνο αθώος αλλά και με επευφημίες η αθώωση. Καλά του έκαναν που είχε το θράσος ο αλλοδαπός να κλέψει δύο καρπούζια.

Τον Νοέμβριο του 1996 ένας αστυφύλακας πυροβολεί εξ επαφής και δολοφονεί τον πατέρα 3 παιδιών που παρίστανται εκεί, ήταν μαζί με τον πατέρα τους.

Αυτό που είναι τραγικό το 1996, ο Στέφανος Σαπουνάς πυροβολήθηκε από τον Αθανάσιο Ζιώγα και πληγώθηκε βέβαια θανάσιμα και σε λίγο καιρό πέθανε. Ο αστυνομικός εγκατέλειψε το θύμα και μετά από κάποιες μέρες επειδή έψαξαν τα πιστόλια τους κλπ και βρήκαν ποιος είναι, η απάντησή του ήταν : «Νόμιζα πως ήταν τσιγγάνος». Οι τσιγγάνοι φαίνεται, πως ανήκουν στην ίδια κλίμακα με τους μετανάστες, νομίζω ότι αξίζει να τους πυροβολούμε.

Ιανουάριος του 1998, ο 17χρονος Ρομά Ι. Καραγιαννόπουλος συλλαμβάνεται στο σπίτι του και πυροβολείται μέσα στο περιπολικό και φυσικά τον σκοτώνουν. Είναι μία περίπτωση που το Πρωτοδικείο δεν αναγνώρισε αποζημίωση στους συγγενείς του θεωρώντας ότι ο τραυματισμός είναι τυχαίος. Φυσικά η Ευρωπαϊκή σύμβαση περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων επιδίκασε 120.000 ευρώ αποζημίωση στην οικογένειά του.

Το 1998 τον Οκτώβριο, ο 17χρονος Σέρβος μαθητής Μάρκο Μπουλάτοβιτς πέφτει νεκρός στην Εγνατία Οδό. Οι ενδείξεις και τα στοιχεία που υπήρξαν στην δίκη δείχνουν ότι ο αστυνομικός τον κόλλησε στον τοίχο, του πίεσε το πιστόλι στο στήθος και επειδή ήταν απασφάλιστο, δεν ξέρω πως τελικά έγινε, τον σκότωσε. Τι επέβαλλε στον αστυνομικό το Πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης, 27 μήνες με αναστολή για «ανθρωποκτονία εξ αμελείας».

Φυτράκης; Πόσο να του βάλουν; Τρομοκράτης ήταν;

Τον Φεβρουάριο του 2000 στη Λούτσα πυροβολούν ένα αμάξι με τέσσερις νεαρούς και η σφαίρα καρφώνεται στη σπονδυλική στήλη ενός 18χρονου αφήνοντας τον παράλυτο. Αθώοι και αυτοί.

Τον Μάρτιο του 2000, ο 18χρονος -λέω τις ηλικίες γιατί είναι ενδεικτικές- πέφτει νεκρός από τα πυρά ενός αστυνομικού, Ατματζίδης λεγόταν. Ο αστυφύλακας πλησίασε το θύμα, το οποίο - όπως ο ίδιος υποστήριξε - έβαλε το χέρι του στην τσέπη, αυτός θεώρησε πως είναι επικίνδυνο και του έριξε μια και τον άφησε στον τόπο. Το Ορκωτό Δικαστήριο τον αθώωσε, κατευθείαν, άκριτα. Είχε προηγηθεί, βέβαια, η έκδοση απαλλακτικού βουλεύματος, σύμφωνα με το οποίο «ο αστυνομικός δέχθηκε χτύπημα στον αγκώνα και λόγω του πόνου που αισθάνθηκε και του αιφνιδιασμού, εκπυρσοκρότησε και το όπλο του.

Τελευταίο θύμα ο 15χρονος Γρηγορόπουλος. Φαντάζομαι ότι θα υπάρχουν και άλλα.

Είπαμε λοιπόν ότι αυτά τα ειδικά αυτά σώματα που ανέβασαν το επίπεδο της σύγκρουσης, αναίτιες επιθέσεις εναντίον διαδηλωτών κλπ. Κι όλα αυτά χωρίς να ξεχνάμε τις εκατοντάδες κακοποιήσεις που γίνονται στα αστυνομικά τμήματα, τραβάνε και βίντεο για να θυμούνται τα κατορθώματά τους. Θυμάμαι το θάνατο ενός Πακιστανού μετανάστη στην Πέτρου Ράλλη. Θυμάμαι τον άγριο ξυλοδαρμό του Κύπριου φοιτητή υπό τα βλέμματα και προφανώς τις επευφημίες, γιατί δεν ακουγόταν φωνές των προϊσταμένων τους, η ζαρντινιέρα φταίει. Και η ποινή αυτών των ανθρώπων που έδειραν τόσο άγρια τον Κύπριο φοιτητή εξαγοράστηκε με 5 ευρώ την ημέρα. Τώρα τι έγινε με τον Κορκονέα. Νομίζω ήταν άτυχος ο άνθρωπος γιατί πήγε με πρόθεση βέβαια και σκότωσε τον 15 χρόνο, αλλά θεώρησε και αυτός «Κάπως θα την βγάλω και εγώ καθαρή, σιγά μην πάμε φυλακή», τόσοι και τόσοι έχουν σκοτώσει ανθρώπους. Κάτι θα βρεθεί, κανένας «εξοστρακισμός», κανένα «μου πέταξε ένα μπουκάλι και φοβήθηκα και πυροβόλησα». Αλλά ήταν άτυχος γιατί μετά την εν ψυχρώ δολοφονία του Γρηγορόπουλου, όπως θυμάστε, έγινε μια εξέγερση αρκετά σοβαρή και το καθεστώς πιάστηκε πάρα πολύ από αυτήν την ιστορία και αναγκάστηκε να καταδικάσει τον Κορκονέα. Βέβαια συνεργός του είναι ήδη ελεύθερος και οσονούπω, κατά την άποψη μου, θα βγει από την φυλακή και ο Κορκονεας. Δηλαδή τι περίμεναν οι μηχανισμοί καταστολής και οι πραιτοριανοί του καθεστώτος ότι δεν θα υπάρξει απάντηση; Υπήρξε μια ενέργεια αντιβίας. Για αυτό εκτιμώ, για όλα αυτά που είπα και όλα αυτά που γίνονται, ότι αυτές οι ενέργειες είναι νομιμοποιημένες πολιτικά.

Υπάρχει βεβαία πάντοτε και ένας αντίλογος. Βία σε συνθήκες κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Για πια δημοκρατία μιλάμε; Για αυτή που μας έφερε σε αυτήν την κατάσταση; Για αυτή που προσπαθεί να αντιμετωπίσει τον κόσμο με τους πραιτοριανούς; Για αυτήν που κατάντησε τον ελληνικό λαό υπόδουλο και επαίτη των διεθνών χρηματιστηριακών και οικονομικών κέντρων; Αυτοί που οι κυβερνώντες είναι όλοι πλούσιοι, είτε είναι γόνιμοι πλούσιας οικογένειας, είτε γιατί παντρεύονται πλούσιες γυναίκες, ένας και ένας είναι εκεί πέρα. Ε, η προίκα είναι ανταπόδοση της συνολικής πολιτικής εξέλιξης που φέρνει δόξα στην οικογένεια. Είτε γιατί είναι πλούσιοι από τις μίζες, τα σκάνδαλα, από τις δωροδοκίες κ.ο.κ. Το βουλευτικό είναι κληρονομικό σαν τους ευγενείς του μεσαίωνα, μέχρι και δαχτυλίδια άκουσα να μοιράζουν. Έχει και παράλληλες λειτουργίες αυτή η δημοκρατία, τα 'χω πει σε κάποιο δικαστήριο που ήμουν, αλλά μπροστά στον ορμαγδό των μέτρων εναντίων των προλεταρίων, των εργαζόμενων, των συνταξιούχων κλπ δεν έχουν πια την βαρύτητα που είχαν παλιότερα. Κάποιοι από αυτούς είναι τόσο αλαζόνες που δεν διστάζουν να προκαλέσουν τον ελληνικό λαό. Ο κ. Βουλγαράκης, ο οποίος είναι αναμειγμένος σε όλα αυτά τα σκάνδαλα, δεν υπάρχει ούτε ένα που να μην έχει ανάμιξη, είτε με περισσό θράσος ότι «ότι νόμιμο είναι και ηθικό». Νόμιμο δηλαδή ότι ο ίδιος ψήφισε νόμους και ότι πλέον θα βγάζει τα λεφτά του χωρίς να πει κανένας τίποτα. Η ενέργεια βέβαια δεν πέτυχε, αλλά αν πετύχαινε εγώ, να με συγχωρέσετε, θα πω καλά ότι θα του κάνανε. Υπάρχει και ένας άλλος, που δεν τον γνώρισα, γιατί η μεγάλη του η κοιλιά γέμισε την τηλεόραση, ο οποίος είπε «μαζί τα φάγαμε». Εγώ κατάλαβα ότι εννοούσε, εγώ και τα φιλαράκια μου. Φαντάζομαι ότι δεν εννοούσε αυτή τη μεγαλο-συνταξιούχα των 600 ευρώ που βγήκε στην τηλεόραση και είπε «600ευρώ μου άφησαν την σύνταξη, 300 ευρώ για το νοίκι, 300 ευρώ για να φάμε τον μήνα, που να βρω λεφτά για τα φάρμακα». Προφανώς δεν εννοούσε ότι αυτός και αυτή τα φάγανε μαζί. Εννοούσε αυτός και τα φιλαράκια του.

Ναι αλλά, μπορείτε να απαντήσετε εσείς, είναι εγκληματίες αυτοί που εξασκούν την βία.

Ακούστε. Η βία, από τότε που εμφανίστηκε η «αστική νομιμότητα», ο κοινοβουλευτισμός, αλλά και σε όλες τις προηγούμενες εκδοχές, δεν έπαψε να παίζει έναν ιστορικό ρόλο. Είναι και σήμερα όπως και σε όλες εποχές, η βάση της κυρίαρχης πολιτικής τάξης. Το καπιταλιστικό κράτος στο σύνολο του βασίζεται στη βία.

Κοντολογίς, ό, τι παρουσιάζεται στα μάτια μας για αστική νομιμότητα δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η βία της κυρίαρχης τάξης ανυψωμένη εκ των προτέρων σε ένα επιτακτικό κανόνα. Από τη στιγμή που οι διάφορες πράξεις βίας καθορίστηκαν σαν υποχρεωτικός κανόνας, το πράγμα αντικατοπτρίζεται από την ανάποδη στα κεφάλια των αστών νομομαθών. Παρουσιάζεται η «έννομος» τάξη σαν ένα ανεξάρτητο δημιούργημα της «δικαιοσύνης» και η βία του κράτους σα μια απλή της συνεπεία, σα μια «κύρωση» δηλαδή των νόμων.

Αν ένας άνθρωπος εξαναγκαστεί, παρά τη θέληση του, να σκοτώνει άλλους ανθρώπους, φυσικά είναι υπόλογος ποινικά στη δικαιοσύνη και θα υποστεί τις συνέπειες. Μα, αν όμως ρίξει μερικές μπόμπες και σκοτώσει 200 γυναικόπαιδα στο Ιράκ τότε αυτό το ονομάζουν «στρατιωτική υπηρεσία», παίρνουν και κανέναν παράσημο και ο πολίτης κοιμάται τον ύπνο της ειρήνης και της ευτυχίας. Αν ένα πρόσωπο παρά τη θέληση του, του αποσπάσουν ένα μέρος του εισοδήματός του, τότε αυτό είναι μια πράξη βίας που τιμωρείται. Αν όμως αυτό γίνει μέσα από την κλεψιά των έμμεσων και άμεσων φόρων, τότε αυτό δεν είναι τίποτα άλλο παρά η εφαρμογή του νόμου.

Υπάρχει βέβαια πάλι ένας αντίλογος. Μου λέτε εσείς, μα υπάρχει δικαιοσύνη. Μπορούν να προσφύγουν στην δικαιοσύνη και να δικαιωθούν. Κατ αρχήν να ξεκαθαρίσουμε κάτι: «δίκαιο και δικαιοσύνη δεν έχουν καμία σχέση μεταξύ τους».

Αν δει κανείς διαχρονικά το δικαστικό μηχανισμό θα δει πως πρόκειται για τον σκληρότερο μηχανισμό καταστολής της αστικής εξουσίας. Θα ήθελα να σας διαβάσω, αν γίνεται, ένα πολύ μικρό κομμάτι από τις τοποθετήσεις μου στις τρεις δίκες που συμμετείχα, όσο αφορά την δικαιοσύνη. Είναι από τοποθέτηση δεν είναι από την απολογία μου όπως την ονομάζεται. Εγώ δεν απολογήθηκα ποτέ, είπα ότι απολογούμαι μόνο στον ελληνικό λαό, αλλά μπορώ να κάνω μια τοποθέτηση και έκανα τέτοιου είδους τοποθετήσεις, όπως αυτή για την δικαιοσύνη.

Αυτόν, τον μηχανισμό της δικαιοσύνης εννοώ, που κατευθύνει την αστυνομική καταστολή και βρίσκεται πιο κοντά στην πολιτική εξουσία. Αυτός ο μηχανισμός στήριξε το όργιο της δοσιλογικής βίας ενάντια στους αγωνιστές της Αντίστασης στα χρόνια μετά την απελευθέρωση. Ο ίδιος ξεκλήρισε τον ανθό της ελληνικής νεολαίας στη διάρκεια και μετά την ήττα της επανάστασης 1946-1949. Στελέχωσε τα έκτατα στρατοδικεία που έβγαζαν τότε σωρηδόν στημένες καταδικαστικές αποφάσεις. Ο ίδιος μηχανισμός υπηρέτησε πιστά τη χούντα των συνταγματαρχών. Στη μεταπολίτευση ήταν ο μόνος μηχανισμός του κράτους που δεν υπέστη έστω «προσχηματικά» την περιορισμένη «αποχουντοποίηση». Έκτοτε υπηρετεί με τον ίδιο ζήλο και φανατισμό την κοινοβουλευτική δημοκρατία, καταστέλλοντας κάθε αγωνιστική εκδήλωση και καλύπτοντας κάθε σκάνδαλο. Με την ίδια ευκολία που στέλνουν στη φυλακή φτωχούς εργαζόμενους, νεολαίους, δυστυχείς τοξικό-εξαρτημένους για ασήμαντες παραβατικές συμπεριφορές, διεκπεραιώνουν βολικά τις υποθέσεις που σχετίζονται με τους ισχυρούς του χρήματος και της πολιτικής».

Στη σημερινή κοινωνία το δίκαιο, όπως και κάθε θεσμός, αποτυπώνει την ταξική δομή της, τις σχέσεις κυριαρχίας που υπάρχουν σε αυτή. Μιλάμε, λοιπόν, για ταξικό δίκαιο και για να είμαστε ακριβέστεροι, μιλάμε για αστικό δίκαιο. Για δίκαιο που είναι φτιαγμένο έτσι ώστε να εξασφαλίζει τα συμφέροντα, την ταξική κυριαρχία της αστικής τάξης, πάνω στη συντριπτική πλειοψηφία του εργαζόμενου πληθυσμού. Δεν μπορούμε, λοιπόν, σε καμία περίπτωση να μιλάμε για «δίκαιη δίκη», εκτός αν βάζουμε ένα ταξικό πρόσημο μπροστά. Το πολύ που θα μπορούσαμε να μιλήσουμε είναι για «νομότυπη δίκη».

Εσείς θα μπορούσα να πω είστε ένα είδος τεχνοκρατών. Εφαρμόζετε το δίκαιο και τους νόμους και το καθεστώς, αν μάλιστα δει σε μια προηγούμενη δίκη ότι δυσκολεύεστε να υπερβείτε το αξιακό σας σύστημα και την συνείδησή σας, τότε θα βγάλει νέους νόμους για να σας βοηθήσει, ώστε να καταδικάζετε ανθρώπους χωρίς να υπάρχει κανέναν στοιχείο.

Μα θα μου απαντήσετε εμείς είμαστε ισόβιοι, κανένας δεν μπορεί να μας πειράξει. Δεν μπορούν να μας απολύσουν. Μπορούν να σας ταλαιπωρήσουν τόσο πολύ που θα αναγκαστείτε να παραιτηθείτε. όπως έγινε με την εισαγγελέα Γιαταγανα, όπως έγινε με την πρωτοδίκη Κακλαμάνη, όπως έγινε με τον εισαγγελέα Λογοθέτη. Και αν δουν ότι δεν παραιτηστείτε, μπορούν να σας στείλουν και στην Αλεξανδρούπολη. Αλλά υπάρχει και το αντίθετο, αν βγάλετε μια καλή απόφαση για το καθεστώς θα σας κάνουν και αεροπαγίτες, όπως έγινε και σε προηγούμενες δίκες.

Εδώ μπαίνει ένα βασικό ερώτημα. Θα μου πείτε τι ήρθες να μαρτυρήσεις αν έχεις αυτή την εικόνα για τη δικαιοσύνη και εμάς;

[κάτι λέει ο πρόεδρος- δεν ακούγεται]

Θέλω να εξηγήσω γιατί, παρ' ότι τα όσα πιστεύω, ήρθα σαν μάρτυρας εδώ γιατί πιστεύω ότι η μαρτυρία η δικιά μου, όπως και των άλλων μαρτύρων υπεράσπισης, μπορούν να συμβάλλουν στο να συνειδητοποιήσει ένας δικαστής με βάση βέβαια το αξιακό του σύστημα και συνείδησή του ότι δεν μπορεί να καταδικάσει ανθρώπους χωρίς να έχει κανένα στοιχείο από τη διαδικασία. Γιατί τότε η απόφαση δεν θα είναι τίποτε άλλο από μία πολιτική απόφαση.

Υπάρχει και ένα άλλο ερώτημα κ. δικαστές. Συνέβαλλε ο Ε.Α, η δράση του στο να πάει πιο μπροστά η κοινωνία, στο να προχωρήσει στο δρόμο αυτόν από τη βαρβαρότητα στην αταξική κοινωνία; Πρέπει να σας πω εδώ ότι οι επαναστατικές οργανώσεις δεν θεωρούν ότι η επανάσταση και η καταστροφή δηλαδή του καπιταλισμού θα γίνει μέσα στο βιολογικό τους κύκλο. Αυτό που πιστεύουν είναι ότι καταρχήν είναι ένα κομμάτι του κινήματος και όχι το ίδιο το κίνημα. Η κοινωνία είναι εκείνη που θα μπορέσει να ανατρέψει τον καπιταλισμό και την κυριαρχία του καπιταλισμού, και πιστεύουν ότι βάζουν ένα μικρό λιθαράκι σ αυτό το δρόμο. Οι εμπειρίες, οι πράξεις που κάνουν συμβάλλουν σ αυτό το μικρό κομμάτι, σ' αυτό το μικρό λιθαράκι που μπαίνει σ' αυτό το δρόμο πάνω και το σχηματίζει σιγά σιγά. Η επαναστατική δράση μπορεί να επιταχύνει ή να δημιουργήσει σαν καταλύτης τις υποκειμενικές και αντικειμενικές συνθήκες. Τις υποκειμενικές γιατί είναι φανερό μέσα από τη δράση τους ότι οι ισχυροί είναι τρωτοί, μπορεί να νικηθούν, και τις αντικειμενικές γιατί με τις πράξεις τους βαθύνουν την κρίση των προς τα πάνω .

Σ' αυτό το σημείο θέλω να συνεχίσω μια τελευταία επισήμανση με το τι σημαίνει πολιτική ευθύνη της συμμετοχής σε μία οργάνωση. Για σας κατά τη γνώμη μου δεν σημαίνει τίποτα, εσείς δικάζετε ποινικές υποθέσεις, εγκληματικές πράξεις συγκεκριμένες. Αυτοί που αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη θέλουν να υπερασπίσουν την οργάνωση που ανήκαν, θέλουν να υπερασπίσουν τις επιλογές τους. Δεν σημαίνει τίποτα παραπάνω για σας. Θα ήθελα να σας θυμίσω λίγα πράγματα από τις τρεις δίκες που πέρασα ως κατηγορούμενος για την οργάνωση του ΕΛΑ για την οποία ανέλαβα κι εγώ τη πολιτική ευθύνη της συμμετοχής μου στην οργάνωση. Εγώ δήλωσα στο δικαστήριο ότι συμφωνώ με όλες τις ενέργειες του ΕΛΑ, πρώτον. Δεύτερον δήλωσα ότι συμμετείχα σε κάποιες δραστηριότητες, οι οποίες δεν ήταν δραστηριότητες που αφορούσαν εκρήξεις ή τέτοιου είδους παρεμφερείς ενέργειες. Εγκάλεσα το δικαστήριο ότι είναι χρέος δικό τους να αποδείξει με βάση τα στοιχεία - αν υπάρχουν - και τις μαρτυρίες - αν υπάρχουν - να αποδείξει τη συμμετοχή μου σε μία από αυτές τις περίπου 100 υποθέσεις, μετά το 1986 βέβαια γιατί οι προηγούμενες είχαν παραγραφεί. Προσπάθησαν να μου φορτώσουν το τίτλο του αρχηγού γιατί λέει μιλούσα καλά και δεν άφηνα να πέσει τίποτα κάτω στο τραπέζι από τις διάφορες απόπειρες που κάνανε κάποιοι δικαστές εν πάση περιπτώσει ή και η πρόεδρος κυρίως να δώσει στοιχεία τα οποία δεν αντιστοιχούσαν στη πραγματικότητα κτλ., ο, τι είχα καλό IQ!. Βέβαια σ' αυτό τους απάντησα ότι το IQ του Παπανδρέου και του Καραμανλή δείχνει ότι δεν χρειάζεσαι πολύ μεγάλο για να γίνεις αρχηγός και αυτό το θέμα ως ένα βαθμό έκλεισε. Ιδιαίτερα στάθηκαν σε ένα σημείο του μανιφέστο του ΕΛΑ, δηλαδή ένα κείμενο πολιτικό στο οποίο συμφώνησαν αυτοί οι οποίοι συμμετείχαν στον ΕΛΑ, στο σημείο εκείνο που έγραφε ότι δεν υπάρχει και δεν πρέπει να υπάρξει στον ΕΛΑ διαχωρισμός του στρατιωτικού σκέλους και του πολιτικού σκέλους. Απ' αυτό ήθελαν να βγάλουν το συμπέρασμα ότι όλοι συμμετείχαν σε όλα. Βέβαια η ημιμάθεια είναι κακό πράγμα, αυτό το σημείο του ΕΛΑ φυσικά και δεν αναφερόταν εκεί που θέλανε να το πάνε, καταλαβαίνετε ότι αναφερόταν στα διδάγματα και στην εμπειρία που μας έδωσε η ιστορία από την αντίσταση. Δηλαδή το τι φοβερά πράγματα γίνανε εις βάρος βέβαια του κινήματος, γιατί το πολιτικό σκέλος του ΕΑΜ κυριαρχούσε και επέβαλε τις γνώμες του και τις πράξεις του πάνω στο στρατιωτικό σκέλος, αυτό εννοούσε εκείνο το σημείο και τίποτα παραπάνω.

Τελικά, βέβαια παρά την ατιογραφία που μου έκανε η πρόεδρος κ. Μπρίλη στο βούλευμα μέσα με καταδίκασε 1170 χρόνια φυλακή. Είναι ένα ρεκόρ που νομίζω δεν θα καταρριφθεί εύκολα αυτό.

Φυσικά το σκεπτικό της απόφασης που στηριζόταν στη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης χτυπήθηκε πολιτικά αλλά και νομικά πάρα πολύ μετά την έκδοση αυτής της απόφασης. Η ανταμοιβή όμως για μία καλή απόφαση ήταν άμεση σε μια πρόεδρο, η οποία ξεκίνησε με το ότι μπορεί να δικάζει και πέρα του συντάγματος με δεκάδες άλλες νομικές θα έλεγα ασυναρτησίες την οποία έκαναν αεροπαγίτισσα να προσφέρει κι εκεί τη σοφία της.

Τώρα για τον Ε.Α. το θέμα του αρχηγού νομίζω ότι κατέρρευσε. Σε αναρχική συλλογικότητα η ιδεολογία τους είναι κάθετα αντίθετη σε μία τέτοια πρακτική. Αν αμφιβάλλετε, ανοίξτε και κανένα βιβλίο να δείτε ότι είναι πολύ σαφές αυτό που λέω. Σε μια ένοπλη ενέργεια κ. Δικαστές, η συμμετοχή ενός μέλους εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Από τον αριθμό των μελών που χρειάζονται στη ενέργεια, από τη διαθεσιμότητα, από την εμπειρία, από τις ιδιαίτερες προσωπικές συνθήκες που βρίσκεται ένα μέλος τη συγκεκριμένη στιγμή και από άλλους πολλούς παράγοντες. Εσείς είστε υποχρεωμένοι, κατά την άποψή μου, να αποδώσετε την συμμετοχή κάποιου σε μια ή περισσότερες ενέργειες με βάση τα στοιχεία που έχετε από την διαδικασία.

Εδώ θα αναφερθώ και στη δεύτερη πρωτόδικη απόφαση γιατί έχει κάποια σημασία για την υπόθεση που ερευνάτε. Εν μέσω της εξέλιξης της πρώτης πρωτόδικης απόφασης μας ήρθε ένα βούλευμα που μας έστειλε κατηγορούμενους για μια σειρά ειδικές ενέργειες, δώδεκα τον αριθμό, οι οποίες αφορούσαν αστυνομικά τμήματα, εφορίες, το ΙΚΑ κτλ. δηλαδή όπως τα ονομάζεται καταστήματα κοινής ωφέλειας τα οποία επέβαλλαν τη ποινή των ισοβίων. Τι θέλανε με αυτό το πράγμα; νομίζω είχαν δύο στόχους: ο ένας ήταν ότι είχαν μία βεβαιότητα ότι θα υπάρξει μια δεύτερη καταδικαστική πρωτόδικη απόφαση, δεδομένης της πρώτης – σου λέει ποιοι δικαστές τώρα θα τους αθώωσουν – και μάλιστα ιδιαίτερα μετά το σάλο που έγινε για το σκεπτικό της πρώτης απόφασης, δηλαδή τη ναζιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης. Επί προσθέτως, αν μας βάζανε καμιά δεκαριά ακόμα ισόβια δεν θα ήταν κακό. Υπήρξαν όμως δικαστές με συνείδηση, με αξιακό σύστημα που με αθώωσαν στη δεύτερη δίκη. Γι αυτό αν σκέφτεστε να χρησιμοποιήσετε και σε αυτή τη δίκη κάτι τέτοιο, γιατί έχουν κάποιες ενέργειες που υποτίθεται ότι είναι σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, τα αστυνομικά τμήματα ας πούμε, διαβάστε το σκεπτικό της απόφασης για να δείτε μήπως είτε ατελέσφορη αυτή η τροπή.

Στο εφετείο τρεις δικαστές δεν πέταξαν στα σκουπίδια ούτε τη συνείδηση τους, ούτε το αξιακό τους σύστημα και με αθώωσαν.

Ιδιαίτερη αναφορά θα έπρεπε να γίνει ίσως γιατί είναι η τελευταία φορά που από βιολογικούς έστω λόγους συμμετέχω σαν μάρτυρας σε μια δίκη. Θα έπρεπε να γίνει αναφορά στο νεότερο μέλος του δικαστηρίου και μάλιστα συντηρητικών αρχών, το οποίο με την αθωωτική του ψήφο έγειρε τη πλάστιγγα και αθώωθηκα με ψήφους 3-2. Με δεδομένα τα στοιχεία της προσωπικότητάς του και της πολιτικής του τοποθέτησης - δεν ξέρω βέβαια τι θα σημαίνει γι' αυτόν ίσως απολύτως τίποτα - αλλά θέλω να δώσω τα εύσημα και να πω και το όνομά του να το θυμάστε είναι δικαστής, ο οποίος είναι σημαντικός για μένα και λέγεται Δημάκης. Μπορεί να μην τον ξέρετε. Δεν έχω τίποτα άλλο να σας πω. Είχα κάποια πράγματα στο μυαλό μου - αλλά η κούραση πιθανώς - όχι πολύ σημαντικά - αλλά πιθανώς να συνείσφεραν στην επιχειρηματολογία μου για τις διάφορες ενέργειες. Δεν πειράζει.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε

Πρόεδρος: Θέλω να σας κάνω μία ερώτηση αν μου επιτρέπετε.

Χ.Τ: Δεν είμαι σε θέση να μην σας επιτρέψω

Πρόεδρος: Επειδή είναι εκτός του εξερευνώντος θέματος αλλά πιάνοντας από αυτό το τελευταίο που είπατε. Ένας δικαστής νεότερος και επίσης συντηρητικών πεποιθήσεων, αυτό από πού το ξέρετε;

Χ.Τ: Το ότι είναι νεότερος το ξέρουμε, το ότι είναι συντηρητικών πεποιθήσεων, δεν θυμάμαι το έγραφαν οι εφημερίδες, συνήθως όταν γινόταν μία τέτοια δίκη κάνανε μεγάλο ρεπορτάζ.

Εισαγγελέας: Ένα πρώτο δεδομένο ότι κάποτε κι εσείς συμμετείχατε στον Ε.Α.

Χ.Τ: Όχι.

Εισαγγελέας: Στον Ε.Α. Ένα δεύτερο δεδομένο ότι και η ονομασία του Ε.Α προσομοιάζει λεκτικά με τον Ε.Α. Και ένα τρίτο δεδομένο ότι εσείς προσωπικά παρακολουθείτε ανελλιπώς τη διαδικασία εδώ, αυτής της δίκης του Ε.Α.

X.T: Γιατί μη ξεχνάτε ότι υπάρχουν σαράντα έγκλειστοι ακόμα και ακολουθούν καμιά διακοσαριά δίκες.

Εισαγγελέας: Μάλιστα. Να θεωρήσω ότι κατά τη γνώμη σας υπάρχει κάποια συγγένεια μεταξύ αυτών των δύο οργανώσεων και δεν αναφέρομαι σε πρόσωπα, αναφέρομαι κυρίως σε ιδεολογία, σε δράσεις κυρίως.

Συνήγορος - Φυτράκης: Αν είναι αυτή ερώτηση, όλοι ύποπτοι είναι. Εγώ είμαι συνήγορος του Σερίφη στη δίκη του ΕΛΑ, στην 17Ν και είμαι κι εδώ άρα ύποπτα τα πράγματα.

Εισαγγελέας: Δεν αναφέρομαι σε πρόσωπα. Αναφέρομαι σε ιδεολογία και σε τρόπο δράσης.

X.T: Τα γράμματα αυτά τα έχουν πάρα πολλές οργανώσεις, μπορεί το Α να μπαίνει μπροστά να μπαίνει ένα Λ ενδιάμεσως. Ας πούμε μία οργάνωση μικρής θα έλεγα διάρκειας με αρκετές ενέργειες ήταν τα ΛΕΑ, έχει το ΕΑ και λεγόταν Λαϊκός Επαναστατικός Αγώνας. Τα γράμματα δεν έχουν καμιά σχέση. Αυτό που πρέπει να έχετε στο μυαλό σας είναι ότι εγώ είμαι κομμουνιστής και ο ΕΛΑ ήταν μία κομμουνιστική οργάνωση, όχι Λενινομαρξιστική βέβαια, ήταν στον τομέα της αυτονομίας. Ο επαναστατικός αγώνας είναι αναρχική οργάνωση. Είναι τόσο διαφορετικές οι ιδεολογικές αναφορές των δύο οργανώσεων που προφανώς τα γράμματα δεν παίζουν κανένα ρόλο.

Εισαγγελέας: Ποια είναι κατά τη γνώμη σας από τις γνώσεις που έχετε η δομή της οργάνωσης του Ε.Α, δηλαδή προσομοιάζει με αυτή του ΕΛΑ; Ήταν μία πολυπρόσωπη οργάνωση; Ήταν μία παρείστικη οργάνωση;

X.T: Κύριε εισαγγελέα, παρ' ότι αυτό φαίνεται σαν ανακριτική πράξη, εγώ θα σας απαντήσω. Δεν έχω ιδέα για το πώς ήταν αυτή η οργάνωση, καμιά ιδέα.

Εισαγγελέας: Μια τρίτη ερώτηση: να δεχτώ ότι τα παραδείγματα της εγκληματικής συμπεριφοράς των αστυνομικών που καταθέσατε εδώ είναι όλα βάσιμα.

X.T: Τι να σας πω. Είναι δικαστικές αποφάσεις και οι άνθρωποι είναι νεκροί βέβαια.

Εισαγγελέας: Η απάντηση των οργανώσεων σε αυτά τα εγκλήματα ποια ήταν και κατά ποίων απευθύνθηκε η απάντηση. Κατευθύνθηκε κατά των υπαιτίων των συγκεκριμένων εγκλημάτων ή κατά συναδέλφων τους με τη μόνη αιτιολογία ότι ανήκαν στον ίδιο κλάδο, ήταν κι αυτοί αστυνομικοί. Δεν συνιστά αυτό κατά τη γνώμη σας εφαρμογή της συλλογικής ευθύνης την οποία τόσο καταδικάζουν οι τρομοκρατικές οργανώσεις και την οποία, κι εσείς, συλλογική ευθύνη καταδικάσατε πριν από λίγο;

X.T: Κατ' αρχήν προφανώς αυτές οι ενέργειες δεν απευθύνονται στα πρόσωπα. Απευθύνονται σε οργανώσεις ειδικές, όπως είναι τα ΕΚΑΜ, τα ΜΑΤ, υπάρχει και σχολή έμαθα πώς να σπάνε τα κεφάλια, ο αριστούχος είναι αυτός που έσπασε τα πιο πολλά κεφάλια, είναι παράξενο αυτό, ίδρυσαν και σχολή ΜΑΤ. Σημαίνει λοιπόν κι αυτό ακόμη ότι υπάρχουν σώματα συγκεκριμένα τα οποία θεσμικά από την άποψη της κυρίαρχης τάξης, του καθεστώτος έχουν το ρόλο των πραιτοριανών και επιτίθενται στο λαό. Σ' αυτά τα σώματα κυρίως και μόνο -απ' ότι ξέρω- απευθύνεται η αντιβία των ένοπλων οργανώσεων. Δεν είναι μόνο ο Ε.Α που χτύπησε αυτά τα σώματα. Είναι συγκεκριμένα, σας εξήγησα τα εγκλήματά τους. Δεν είναι συλλογική ευθύνη. Δεν είναι εργαζόμενοι αυτοί οι άνθρωποι. Είναι υπάλληλοι του καθεστώτος.

Εισαγγελέας: Καλώς, αλλά έχω τις αντιρρήσεις μου. Θα μπορούσα να σας πω κάτι. Έτυχε τα προηγούμενα χρόνια να υπηρετήσω ως εισαγγελέας στο Κορυδαλλό, εδώ στο συγκρότημα. Και μπορώ να σας διαβεβαιώσω εδώ μέσα από κρατούμενους γνώρισα τους καλύτερους ανθρώπους. Γνώρισα και τους χειρότερους, κρατούμενους εννοώ, αλλά γνώρισα και τους καλύτερους που δεν κυκλοφορούν έξω.

X.T: Αυτό είναι ευτυχής σύμπτωση για τη δουλειά που κάνετε εδώ πέρα, ότι τους γνωρίσατε, που σημαίνει ότι ενδιαφερόσαστε και για τους κρατούμενους γενικότερα. Αυτό δεν λείπει τίποτα όμως. Οι κρατούμενοι εκεί μέσα είναι κοινωνικοί κρατούμενοι, δεν είναι εγκληματίες, οι περισσότεροι τουλάχιστον από αυτούς. Τοξικοεξαρτημένοι είναι οι περισσότεροι και μάλιστα είναι

τοξικοεξαρτημένοι γιατί το εμπόριο των ναρκωτικών γίνεται υπό την εποπτεία και τη συμμετοχή, κατά τη γνώμη μου, των αστυνομικών. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι αυτό.

Πρόεδρος: Άλλη ερώτηση από την έδρα; Μήπως υπάρχει ερώτηση από τους κυρίους της υπερασπίσεως;

Φυτράκης: Τι κάναμε σε εκείνη τη δίκη του ΕΛΑ που έχει μια σημασία για το τι μπορεί να κάνουμε στα δικαστήρια τούτα εδώ; Είπαμε αθώοι όλοι για τη συμμετοχή εν τέλει στις ενέργειες, είχαμε περίπου 200 ενέργειες, είπαμε αθώοι. Γιατί είπαμε αθώοι; επειδή ξεχάστηκε το δικαστήριο, επειδή έπεσε γραμμή από το ΝΑΤΟ να αθωώθουμε σ' εκείνη τη δίκη ή τι άλλο σκεφτήκαμε πιο σοβαρό και νομικό; Είπαμε ότι όπου δεν αποδεικνύεται συμμετοχή του κατηγορούμενου στη συγκεκριμένη πράξη, στη συγκεκριμένη έκρηξη λόγω αμφιβολιών τον αθωώνουν. Αυτό κάναμε και αθωώθηκαν όλοι για τις 200 εκρήξεις. Και είπαμε μετά, συμμετοχή στην οργάνωση; Για όσους δεχτήκαμε ότι μπορεί να έχουν συμμετοχή στην οργάνωση ανεξαρτήτως το πλαίσιο σύσταση και συμμορία. Είχε παραγραφεί και κηρύξαμε τη παραγραφή. Αυτό κάναμε και αφήσαμε αυτούς έξω. Τώρα που σας αφήσανε έξω δεν έγινε η επανάσταση και η ανατροπή του καθεστώτος του αστικού. Έγινε ή δεν έγινε και δεν το έχω καταλάβει εγώ, δεν ξέρω δηλαδή; Έγινε ανατροπή του καθεστώτος επειδή μείνατε έξω εσείς, ο Σερίφης και πέντε άλλοι; Έγινε ή δεν έγινε;

X.T: Νομίζω τις περισσότερες απαντήσεις τις δώσατε μόνος σας και δεν χρειάζεται να..., αλλά για το τελευταίο ειδικά πόσα χρόνια ελπίζετε να ζήσετε ακόμα;

Φυτράκης: Εγώ; Ο καρδιολόγος μου μου είπε να κάνω προσευχές.

X.T: Ας πούμε λοιπόν ότι θα ζήσετε ακόμα 30 χρόνια. Σας διαβεβαιώνω ότι μέσα στο βιολογικό σας ρολόι η επανάσταση δεν θα γίνει. Τώρα επίσης έχω να σημειώσω κάτι πολύ σημαντικό. Τα μέλη τέτοιων οργανώσεων – αν είναι, όσα είναι - δεν είναι αυτά που θα κάνουν την ανατροπή. Ο ένοπλος και οργανωμένος λαός, η κοινωνία δηλαδή θα κάνει την ανατροπή, άρα δεν μπαίνει κανένα πρόβλημα, ότι αν αποφασίσετε να τους αφήσετε ελεύθερους ότι θα μπορούσαν να δημιουργήσουν δεν ξέρω τι και να φτάσουμε στην επανάσταση. Εμείς είμαστε ασήμαντες κουκίδες, άμμος στην παραλία πάνω, αυτό είμαστε όλοι. Κάναμε το καθήκον μας όπως το εννοούσαμε, υποστήκαμε τις συνέπειες, δεν ήταν και λίγες - ειδικά για μένα που είχα και τα προβλήματά μου – και από εκεί και πέρα το αν με αφήσανε ελεύθερο δεν σημαίνει τίποτα απολύτως. Βέβαια όσο βιολογικά αντέχω δεν έπαυσα να συμμετέχω σε κινηματικές διαδικασίες - όχι προφανώς σε επίπεδο οργανώσεων ένοπλου χαρακτήρα, γιατί δεν έχω τις δυνάμεις για κάτι τέτοιο δηλαδή και το μυαλό μου ακόμα σιγά σιγά αρχίζει να φθίνει.

Φυτράκης: Να τους αφήσουμε έξω αυτούς που τα σκέφτονται όλα αυτά ή να τους πιάσουμε;

X.T: Δεν κατάλαβα την ερώτησή σας.

Φυτράκης: Αμα σκέφτεσαι ότι πρέπει να γίνει τροποποίηση του συστήματος, να γίνει αταξική κοινωνία, δεν ξέρω 'γω κάτι άλλα άκουσα εδώ μοντέλα τέτοια προοδευτικά, που τα λένε οι προοδευτικοί άνθρωποι κτλ και να αλλάξει το σύστημα, θα τους αφήσει έξω ή να αρχίσουμε να τους βάζουμε και αυτούς μέσα σιγά σιγά; Ας συναντάει ο κ. εισαγγελέας και καλούς ανθρώπους μέσα οι οποίοι σκεφτήκαν περίεργα πράγματα.

X.T: Δεν νομίζω ότι εννοούσε ο κ. εισαγγελέας αυτούς. Εννοούσε κοινωνικούς κατάδικους, οι οποίοι ήταν μέσα για διάφορα ποινικά αδικήματα και που ήταν κατά την άποψη του μερικοί που ήταν καλοί άνθρωποι, που κάνανε ένα αδίκημα τους βάλανε φυλακή, αλλά μέχρι εκεί.

Φυτράκης: Αμα περνάει ένας επαναστάτης και βάλει μία βόμβα σε μία τράπεζα και σπάσουν τα γυαλιά εκεί της τράπεζας, του χρηματιστηρίου ... πολλά τζάμια, στο χρηματιστήριο Αθηνών που έβαλε ο Ε.Α ... καλά του έκανε ή πρέπει να του ρίξουμε γι αυτή τη πράξη - πόσο πάει; - είκοσι χρόνια και βάλει; Είκοσι και βάλει για κάθε πράξη. Τι πρέπει να κάνουμε εμείς;

X.T: Στη μαρτυρία μου απάντησα σαφώς. Αν μια πράξη κατά την άποψή μου είναι νομιμοποιημένη πολιτικά και κοινωνικά ...

Φυτράκης: Σε ποια τράπεζα; Σε αυτό το κοινωνικό φορέα που παίρνει τα λεφτά των ανθρώπων και τα χρησιμοποιεί για την παραγωγή και την ανάπτυξη...

X.T: Δεν άκουσα. Είπατε παραγωγικό;

Φυτράκης: Οι συντηρητικοί τι λένε; 'Ότι η τράπεζα, τα χρηματιστήρια και αυτοί οι φορείς και οι αγορές είναι ότι καλύτερο υπάρχει στην ανθρωπότητα. Αν περνάς λοιπόν εσύ από το δρόμο και λες δεν μ' αρέσει αυτή η τράπεζα και της βάζεις μια, και την άλλη μέρα δεν μπορεί να λειτουργήσει να πάει ο πολίτης να πάρει τα χρήματά του, να τα καταθέσει, να πάρει τη κάρτα του, να κάνει να δείξει, τι θα κάνουν τα δικαστήρια; Θα του βάλει 20 χρόνια, αν τον βρει ή θα πει ο άνθρωπος εξ ευγενών κινήτρων για τηΝ τροποποίηση του συστήματος και για να ελέγξει αυτό το σύστημα, το βρώμικο εννοώ των τραπεζών και των ιστοριών αυτών... Θα του βάλω ένα μήνα άντε μισό μήνα, και πολύ το καθυστέρησα.

X.T: Το πρόβλημα κ. συνήγορε δεν είναι τι θα του βάλει ή τι δεν θα του βάλει. Το πρόβλημα είναι...

Φυτράκης: Μ' αυτό κάνω εγώ. Η δουλειά μου εμένα είναι πετύχω να συνεννοηθώ με το δικαστήριο, να μεσολαβήσω μπας και πάμε από καταστολή σε μια ισορροπημένη λύση. Εσύ τι λες τώρα, ως πολίτης που έχεις μια πείρα. Θα αφήσω τον άνθρωπο που έβαλε βόμβα στην τράπεζα να κυκλοφορεί ελεύθερος (...)

X.T: Το πρόβλημα δεν είναι αν θα του βάλει ένα μήνα ή είκοσι χρόνια. Το πρόβλημα είναι ότι για να του τα βάλει πρέπει η διαδικασία να αποδείξει ότι συμμετείχε σ' αυτήν την ενέργεια. Τι με ρωτάτε λοιπόν;

Φυτράκης: Αυτό είναι το ένα.

X.T: Όχι το ένα, αυτό είναι το πάν. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο.

Φυτράκης: Για να το αποδείξουν πόσα χρόνια θέλει; Πόσα θα του βάλουμε;

X.T: Αυτό δεν είναι δικό μου θέμα.

Πρόεδρος: Τοποθετήθηκε ο κύριος μάρτυρας για όλα αυτά τα θέματα.

Φυτράκης: Πόσο θα του βάλουμε 5, 10 ,50, 500;

X.T: Δεν έχει για μένα αυτό σημασία να απαντήσω, δεν είμαι νομικός. Δεν ξέρω τον νομικό κώδικα, αν αποδείξετε ότι έβαλε μια βόμβα κάποιος κάπου αν θα φάει 10 χρόνια ή 25.

Φυτράκης: Όταν εσάς σας είπανε σύσταση και συμμορία πλημμεληματικού βαθμού αμέσως τρέξαν οι Ευρωπαίοι προηγμένοι και οι Έλληνες προηγμένοι μηχανισμοί του κράτους και τροποποίησαν το αδίκημα. Είπαν τι είναι αυτά τα πράγματα; λέει ότι είναι στον ΕΛΑ και τον αφήνω έξω; Και κάναμε τους νέους νόμους που λένε: είσαι μέλος οργανώσεως εγκληματικής 5-10, είσαι μέλος οργανώσεως εγκληματικής που κάνει τρομοκρατία; σου βάζω και άλλα 50 αδικήματα στη σειρά 5-10 αλλά ξέρεις... Αναλαμβάνεις τη πολιτική ευθύνη είσαι διευθυντής. Μάλλον έχουμε επηρεαστεί από τις τράπεζες. Ο διευθυντής έχει ένα μπόνους 10-20 χρόνια. Αυτά τα κάναμε αμέσως από τότε που είδαμε ότι κάνουμε ελαφρές προσεγγίσεις σ' αυτά τα ζητήματα. Ελαφρές προσεγγίσεις ήτανε ή σωστές προσεγγίσεις; Και γιατί τα αλλάξαμε; Και τι θέλουν να κάνουν τώρα οι δικαστές; Να πούνε ότι είναι σύσταση και τιμωρία απλή και το παραγράφουμε ή να πούμε ότι είναι εγκληματική οργάνωση σοβαρή που πέρασε και από τη τράπεζα μπροστά και από το χρηματιστήριο και να βάλουμε άντε 20-30 χρόνια. Να του δώσουμε ελαφρυντικό; Τι λες;

X.T: Να επαναλάβω απλώς ότι οι συγκεκριμένοι άνθρωποι που ήρθαμε για μάρτυρες έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους. Δεν έχουν αναλάβει τη πολιτική ευθύνη των ενεργειών. Το δικαστήριο για να μπορέσει να τους καταδικάσει στα χρόνια που λέτε εσείς και μέσα από τα κόλπα που λέτε, τους νόμους κτλ, θα πρέπει να αποδείξει μέσα από τη διαδικασία ότι ο τάδε συμμετείχε εκεί κι εκεί και οι άλλοι συμμετείχαν κάπου άλλου κτλ, κτλ. Δεν γίνεται αλλιώς.

Φυτράκης: Αν αποδείξεις ότι είσαι μέλος; Ας πούμε ο Μαζιώτης δέχθηκε ότι είναι μέλος του ΕΑ ή κάνω λάθος; Πόσα θα του βάλουμε;

Πρόεδρος: Παρακαλώ να κλείσει αυτός ο κύκλος των ερωτήσεων. Υπάρχει μια ανοχή όσων αφορά τη μεταχείριση αλλά το πόσο θα τους βάλουμε δεν είναι ερώτηση προς το μάρτυρα. Τι θα αξιολογήσει τώρα ο μάρτυρας νομικά;

Φυτράκης: Το σύστημα λοιπόν που τροποποιήσαμε και το κάναμε αυστηρό μοντέλο μετά από ορισμένες δίκες, που ήταν και η δικιά σας, τι λέτε εσείς ότι το σύστημα το κάνει για τη προστασία του κοινωνικού συμφέροντος ή το κάνει για τη προστασία του καπιταλιστικού συστήματος;

Χ.Τ: Η απάντηση είναι προφανής, δεν χρειάζεται να σας απαντήσω. Είναι προφανές ότι το σύστημα που συμμετέχει σ' αυτό το καπιταλισμό πως τουλάχιστον εφαρμόζεται σε κάθε χώρα θα κάνει ότι μπορεί για να υπερασπίσει τα συμφέροντά του. Και ένα από τα πράγματα που θα κάνει είναι να δημιουργήσει ακριβώς νόμους που θα μπορούν να καταδικάζουν, να συλλαμβάνουν, να φυλακίζουν ανθρώπους οι οποίοι έχουν αντιρρήσεις εν πάση περιπτώσει για τη λειτουργία αυτή τη συγκεκριμένη πάνω στο λαό. Αυτό είναι εκ του ουκ άνευ, είναι λογικό. Το θεωρώ λογικό από το σύστημα. Είναι ο εχθρός και θα προστατέψει τα συμφέροντά του. Δεν το θεωρώ κάτι παράλογο.

Φυτράκης: Να επεκταθεί το σύστημα και σε όποιον άνθρωπο μπει κατηγορούμενος και πει δεν συμμετέχω σ' αυτήν την οργάνωση που μ' έχεις κατηγορούμενο εδώ πέρα. Ήμουν με τον ένα, ήμουν με τον άλλο μιλούσαμε, ακόμα μπορεί και να ανταλλάσσαμε απόψεις. Αυτός είναι συμμετοχος στην οργάνωση ή θα τον αφήσουμε να κυκλοφορεί; Ή να του βάλουμε κάτι τις να μην παρασυρθεί;

Χ.Τ: είναι προφανές ότι δεν υπάρχει καμία ενοχή γι αυτούς τους ανθρώπους σ' αυτά τα επίπεδα είχαν σχέσεις με κατηγορούμενους που ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους. Για μένα καμία κατηγορία δεν ευσταθεί.

Πρόεδρος: Υπάρχει κανένας άλλος από τους συνήγορους υπεράσπισης;

Δαλιάνη: Κ. Τσιγαρίδα, αναφερθήκατε διεξοδικά στο πολιτικό περιβάλλον της οικονομικής και πολιτικής κρίσης, της σύγχρονης, και τάξατε το πολιτικό λόγο και τις επί μέρους ενέργειες του Ε.Α σ' αυτό το πολιτικό πλαίσιο. Θέλω να μου πείτε και από τη δική σας εμπειρία, γιατί κι εσείς ήσασταν και όπως είπατε μέλος μίας επαναστατικής οργάνωσης αλλά και ό,τι αντιληφθήκατε ως πολίτης πλέον τώρα. Η κοινωνία, αυτές οι χειμαζόμενες τάξεις που περιγράψατε από τη κρίση, πως εισέπραξε αυτή τη δραστηριότητα; Απειλήθηκε; Τρομοκρατήθηκε; λύθηκαν τα προβλήματά της όταν πχ συνελήφθη ο κ. Μαζιώτης και είπε ναι εγώ ήμουν μέλος αυτής της οργάνωσης;

Χ.Τ: Θα απαντήσω σε ένα σκέλος της ερώτησής σας και θα θυμηθώ και τα υπόλοιπα. Για καμιά πράξη άλλης επαναστατικής οργάνωσης και όχι μόνο του ΕΑ ο λαός ούτε τρομοκρατήθηκε, ούτε φοβήθηκε, ούτε ένιωσε ότι αυτές οι πράξεις ήταν εναντίον του. Το ότι τις αποδέχτηκε και επομένως είχαν μία κοινωνική βάση, μια κοινωνική δικαίωση δηλαδή, ήταν ένα κομμάτι της μαρτυρίας μου.

Δαλιάνη: Και να αντιστρέψω λίγο το νόμισμα αυτό. Εσείς ήσασταν κατηγορούμενος συνολικά σε 3 δικαστικές διαδικασίες. Στη μία καταδικαστήκατε και στις επόμενες δύο και πλέον αμετακλήτως αθωωθήκατε. Είστε πλέον ελεύθερος. Πως εισέπραξε, από πλέον την κοινωνική σας εμπειρία, την επόμενη ο κόσμος την αθώωσή σας; Τι μηνύματα πήρατε; Πώς εισέπραξε η κοινωνία την αθώωση σας;

Χ.Τ: Για μένα από τις συναντήσεις που έχω με κόσμο ακόμα και σήμερα δηλαδή, η αθώωση η δικιά μου αλλά ιδιαίτερα και η συμπεριφορά μου στο δικαστήριο γιατί αυτό έχει μια σημασία εισπράχθηκε θετικά και γι αυτό. Τα παιδιά μου δηλαδή μου λένε που δουλεύουν φυσικά και σε διάφορους χώρους, συχνά πυκνά τους θυμίζουν και τους μιλάνε τουλάχιστον για μένα με έναν τελείως θετικό τρόπο. Πιστεύω ότι η αθώωσή μου για τον κόσμο ειδικά ήταν μια δικαίωση γενικότερη. Και πολιτική και προσωπική.

Πρόεδρος: Άλλη ερώτηση υπάρχει;

Βαγιανού: Σχετικά με την τελικά αθώωση σας κ. Τσιγαρίδα. Επικαλεστήκατε σαν αιτία που ενεργά επέδρασε τις αξιολογήσεις, τη συνείδηση και τη στάση γενικά ορισμένων δικαστών. Θα θελα να σας ρωτήσω αυτό μπορεί να είναι το μοναδικό κριτήριο αυτή τη περίοδο; Δεν βλέπουμε αντίθετα

ότι ο συνολικός προσανατολισμός του δικαίου είναι προς τη κατεύθυνση αυτής της ενιαίας αυτουργίας, της ενιαίας συλλογικής ευθύνης και που οφείλεται αυτό; Υπάρχει μια κυρίαρχη τάση για όλο και πιο έντονη ποινικοποίηση και κατασταλτική αντιμετώπιση των πολιτικών πράξεων γενικά - βάζω αυτόν τον όρο. Γιατί αυτό;

X.T: Ο φόβος τους, να γιατί κάνουν όλη αυτήν την ιστορία...

Βαγιανού: Μπορεί μια ατομική συνείδηση να αντισταθεί και να ανταπεξέλθει σ' αυτή την πολύ ορατή και έντονη τάση σήμερα;

X.T: Αυτών που η πολιτική συνείδηση δρα με αυτόν τον τρόπο και αθώνει δηλαδή όταν δεν υπάρχουν στοιχεία εναντίων των κατηγορουμένων, τα ονόματα γράφονται στην ιστορία. Είναι λίγα όμως. Και τα αναφέρουμε κάθε φορά που χρειάζεται στις αγορεύσεις μας.

Βαγιανού: Αλλά είναι αρκετό να αντιστρέψει αυτή τη τάση που βλέπουμε σήμερα, η οποία έχει πάρει σφοδρές διαστάσεις.

X.T: Όχι γιατί τα συμφέροντα όπως είπα δηλαδή αλλά και εν γένει η θεσμική λειτουργία και της δικαιοσύνης αλλά και των δικαστών συμμετέχει κατά την δικιά μου γνώμη σ' αυτή την κατασταλτική, ας το πούμε έτσι, πολιτική του καθεστώτος που φυσικά το κάνει γιατί πρέπει και βλέπει ότι πρέπει να αμυνθεί.

Βαγιανού: Αυτή ήταν η επόμενη ερώτησή μου. Γιατί υπάρχει αυτή η κυρίαρχη τάση;

X.T: Γιατί φοβάται. Το καθεστώς φοβάται. Θέλει να προλάβει, αν είναι δυνατόν, από πριν σπέρματα αμφισβήτησης, σπέρματα που θα του αντισταθούν σ' αυτήν την λαίλαπα που σήμερα ζούμε και αλλού βέβαια όχι μόνο εδώ και γι' αυτό λαμβάνει προληπτικά μέτρα.

Βαγιανού: Δηλαδή εκτός από μια θεωρητική και ιδεολογική αποδόμηση που καταφέρνουν άνθρωποι επαναστάτες σε διαδρομές παρόμοιες με τη δική σας με όλες τις διαφορές τους. Είναι το μοναδικό φόβητρο για την εξουσία; Ή σε συνθήκες κρίσης δίνονται οι δυνατότητες να δράσουν δυνάμεις προς τη κατεύθυνση της επανάστασης σ' αυτό που ο ΕΑ και τα τρία μέλη του επισήμαναν πολύ έντονα.

X.T: Αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο ερώτημα. Υπάρχουν διαφορετικές απόψεις ακόμα και σήμερα γι' αυτό το ερώτημα που βάζετε. Το σίγουρο είναι ότι οι ένοπλες οργανώσεις που κάνουν πράξεις αντιβίας που είναι μια μορφή προπαγάνδας και αντιπληροφόρησης συμβάλλουν όπως είπα κι εδώ στη δημιουργία μιας συνείδησης στον κόσμο, μιας αναγκαιότητας που υπάρχει ότι αυτό το σύστημα δεν πολεμείται με ουτοπικές πολιτικές και πράξεις. Αυτό το σύστημα χρειάζεται να πολεμηθεί με όλα τα μέσα, χρειάζεται να πολεμηθεί ένοπλα. Όχι σήμερα, θα προετοιμαστεί για κάποια στιγμή. Και οι ένοπλες οργανώσεις ένα από τα πράγματα που κάνουν είναι αυτό, να λένε δηλαδή ότι μπορούμε να τους νικήσουμε, ότι μπορούμε, αν μπορέσει η κοινωνία και ο κόσμος να καταλάβει τη δύναμή της.

Βαγιανού: Άρα λοιπόν, είπατε ότι σήμερα περίπου όλοι οι άνθρωποι είναι εξόριστοι από τη ζωή τους, όπως ξανάπατε σε προηγούμενη εδώ περίπτωση. Ένας άνθρωπος επομένως σε μία οργάνωση όπως ο ΕΑ να ονειρεύεται την κοινωνική επανάσταση είναι τόσο ουτοπικό; και να την επιδιώκει;

X.T: Το να την επιδιώκει δεν είναι καθόλου ουτοπικό, το να την ονειρεύεται σαν μια κατάσταση που μπορεί να συμβεί μέσα στον βιολογικό του κύκλο είναι ουτοπικό.

Βαγιανού: Μία τελευταία ερώτηση. Τελικά υπάρχει πολιτικό αδίκημα κατά τη γνώμη σας; Έχει διαφορές από το συμβατικό αδίκημα;

X.T: Κοιτάχτε οι άνθρωποι αυτοί που τουλάχιστον εγώ μαρτυρώ γιατί ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους είναι πολιτικοί αδικηματίες. Πολιτικό αδίκημα δεν έχουν κάνει ίσα ίσα θα έλεγα ότι ...

Βαγιανού: Αυτό που η συμπεριφορά τυποποιείτε ως αδίκημα και που στη συνέχεια εμείς αναγκαστικά προσπαθούμε να βγάλουμε το πολιτικό χαρακτήρα ενεργειών, πράξεων, στάσεων κτλ.

X.T: Μα είναι προφανές ότι αυτή η δίκη εδώ δεν είναι ποινική δίκη είναι πολιτική και αυτό θα φανεί κατά τη γνώμη μου και από την απόφαση. Στις προηγούμενες δίκες τα βουλευματα είχαν 300, 400, 500 σελίδες πριν που κάνανε πολιτική αντιπαράθεση. Δεν ξεκινήσανε να λένε ο τάδε αποδείχθηκε γιατί υπήρχε μια μαρτυρία, ένα στοιχείο κτλ ότι έκανε αυτή την ενέργεια και άρα τόσα χρόνια. Όλες ξεκινάγανε με μία πολιτική αντιπαράθεση, προσέγγιση. Κι εδώ πιστεύω ότι η δίκη αυτή είναι πολιτική δίκη. Αυτό που υπάρχει είναι αν η απόφαση είναι πολιτική δηλαδή εκεί θα κριθούν και οι δικαστές, θα αποδειχθεί αν το σύστημα ...

Βαγιανού: Αν θα συμμορφωθούμε δηλαδή στις επιταγές των κυρίαρχων, έτσι;

X.T: Εμείς δεν συμμορφωνόμαστε έτσι κι αλλιώς. Εμείς θεωρούμε ότι δεν σταματάει η επανάσταση σε κάποια πράγματα, ότι πάντοτε θα είμαστε επαναστάτες, πάντοτε θα προσπαθούμε διάφορα πράγματα, μέσα και από άλλες διαδικασίες, οι οποίες είναι κινηματικές.

Βαγιανού: Και απ' ότι κατάλαβα ... έχετε μετανιώσει για τη δική σας πολιτική δραστηριότητα;

X.T: Δεν έχω μετανιώσει για τίποτα εγώ. Ίσα ίσα λυπάμαι γιατί οι περιορισμένες δυνατότητές μου δεν μου επέτρεψαν να κάνω ακόμα πιο πολλά πράγματα απ' ότι έκανα.